
CLAUDIO CARMONA
Grup Municipal d'En
Comú-Movem Cornellà

---

88 ANYS DE SUFRAGI FEMENÍ I EL MASCLISME SEGUEIX MATANT

El dia 1 d'octubre de 1931 les dones van obtenir el dret a vot fruit de reivindicacions i mobilitzacions encapçalades per Clara Campoamor i altres dones precursors de la lluita per la igualtat que encara avui, malauradament, hem de seguir defensant.

El mateix dia d'aquest any vam conèixer la notícia d'una jove de Cornellà que va ser assassinada presumptament per la seva exparella a la ciutat anglesa de Southampton. En ple segle XXI, any 2019, el masclisme segueix mostrant tota la seva virulència. Aquesta xacra segueix latent als nostres barris i recordem que la violència extrema, com és un assassinat, només és la punta visible d'un iceberg immens.

Manifestem tot el nostre suport a la família de la víctima i tornem a cridar: "Ni una menys". Ens volem vives i lliures. Cal desenvolupar totes les polítiques públiques amb tots els recursos possibles per evitar que això torni a passar. Que cap dona que pateixi la violència masclista se senti desprotegida, sola o aïllada. Com a administració i com a societat hem de refermar el compromís inequívoc de rebuig de qualsevol forma de violència masclista.

Des del món local es pot, amb els recursos suficients, prestar l'acompanyament necessari a les víctimes des d'una posició propera i funcional, però també oferir **eines de prevenció, detecció i protecció en casos d'assetjament masclista**. A Cornellà cal reflexionar sobre el paper del Consell de la Dona per poder crear els espais i les dinàmiques adients perquè sigui capaç, per exemple, de poder revisar el protocol davant casos de violència masclista, engegar formacions als i les professionals o incrementar els mecanismes de prevenció i assessorament del CIRDA.

Però els ajuntaments no poden tot això en solitari, cal una **aposta decidida des de l'Estat per desplegar un pla de mesures urgents** per a un abordatge integral de les violències masclistes, garantint una dotació pressupostària suficient com per assegurar l'eficàcia de les mesures integrals regulades per llei i donar suport als ajuntaments i els recursos de proximitat. Cal garantir els drets d'atenció, recuperació i reparació de les dones i les seves filles i els seus fills. Un cop més exigim sortir del bloqueig institucional a la Generalitat i l'Estat per donar un suport efectiu als ajuntaments en la lluita contra el sistema patriarcal.

Per acabar amb aquesta xacra cal insistir en l'educació. Per això exigim un programa estatal per al **foment de l'educació feminista, per la igualtat de gènere i contra la violència masclista**. Només així podrem avançar cap a una societat que garanteixi la justícia de gènere, que faci efectius els drets humans per a les dones i que permeti avançar en la seva consolidació i acabi amb les violències masclistes.